deus significat habentē diuinā naturā nihil īportās
de distinctione vel incōicabilitate. ideo non ē simile
Ad 7 ¶ Ad.vij.dōm., ꝙ licet deus a deo non differat aliq̄
differentia diuinitatis. quia non est nisi vna diuini
tas nūero. ꝑsona tn̄ diuīa a ꝑsona diuīa differt dif/
ferētia ꝑsonalitatis. quia ad ꝑsonalitatē ꝑtinet ī di/
uinis etiam ꝓprietas distinguens ꝑsonas.

¶ Quō termini numerales predicentur de diui/
nis personis.

Septimo q̄ritur. quo

modo termini numerales ꝓdicētur de diui
vi. nis ꝑsonis. vtꝝ scꝫ positiue vel remotiue tātū. ¶ Et
videtur ꝙ positiue. Si eñ nihil ponūt in diuīs tūc
qui dr̄ tres ꝑsonas nihil dr̄ qđ sit in deo. ergo et q̄ ne
gat tres ꝑsonas nihil negat de deo qđ sit in ipso. nō
2 ergo ꝯtra veritatem loq̄tur. ⁊ ita non ē hereticꝰ ¶ P̄.
Scđm Dyoni. in li. de di. no. tribꝰ modis aliquid de
deo predicat̄. s. ꝑ negationē. ꝑ eminētiam. ⁊ ꝑ causaꝫ
Quocūqꝫ aūt istoꝝ modoꝝ termini numerales ꝓdi
centur in diuinis oꝑtet ꝙ aliq̄d ponāt. qđ q̄deꝫ ma
manifestū est siq̄dem ꝓdicētur ꝑ eminentiā vel ꝑ cau
sam. Silr̄ aūt et si predicētur negatiue. nō eñ sic ali
qua negātur de deo. vt idē Dyoni. dr̄ q̄si omino ei de
sint. sed q: nō eodem mō ei ꝯueniunt sicut et nobis.
oꝑtet ergo oībꝰ modis ꝙ termini numerales ali/
3 quid ponāt in deo. ¶ P̄. Quicq̄d ꝓdicatur de deo et
creaturis nobiliori mō de deo q̄ꝫ de creaturis ꝓdicat̄.
termini aūt numerales de creaturis ꝓdicantur positi
4 ue. ergo multomagis de deo. ¶ P̄. Multitudo ⁊ vni
tas importata ꝑ terminos numerales sm̄ ꝙ predi/
cātur de deo nō sunt in intellectu tm̄. quia sic nō essent
tres ꝑsone ī diuīs nisi sm̄ ītellectū qđ ꝑtinet ad here
sim. Sabellianā ergo oꝑtet ꝙ sint aliquid ī ipso deo
5 sm̄ rem. ⁊ ita positiue de deo dicuntur. ¶ P̄. Sicut
vnū est in genere q̄ꝫtitatis. ita bonū est in genere q̄li/
tatis. in deo aūt nec ē quātitas nec qualitas. nec ali/
qđ accidens. ⁊ tamē bonū nō predicat̄ de deo remoti
uē sꝫ positiue. ergo et silr̄ vnū. et ꝑ ꝯsequēs multitu/
6 do quā ꝯstituit vnū ¶ P̄. Quattuor prima esse dicū
tur. s. ens. vnū. veꝝ. ⁊ bonū. sꝫ tria coꝝ scꝫ ens verū et
bonū dicūtur de deo positiue. g̊ ⁊ vnū. ⁊ ꝑ ꝯn̄s mul/
7 titudo. ¶ P̄. Multitudo ⁊ magnitudo ꝑtinent ad
duas spēs q̄ꝫtitatis q̄ sunt discreta quātitas ⁊ conti
nua. sꝫ magnitudo ꝓdicat̄ de deo positiue. cū dr̄ ma/
gnus dn̄s ⁊ magna ꝟtus eiꝰ. g̊ ⁊ multitudo et vnuꝫ
8 ¶ P̄. Creature dei silr̄itudinē pferūt sm̄ ꝙ in eis vesti
giū diuinitatꝭ apparet. sꝫ sm̄ Augꝰ. q̄libet creatura
vestigiū qđdā diuine trinitatis in se hꝫ inq̄ꝫtū ē ali/
q̄d vnū ⁊ specie format̄ ⁊ ordinē aliquē habet. g̊ crea/
tura ē vna ad silr̄itudinē dei. sꝫ vnū predicat̄ de creatu
9 ra positiue. g̊ ⁊ de deo. ¶ P̄. Si vnuꝫ predicat̄ de deo
priuatiue oꝑtet ꝙ aliq̄d remoueat. ⁊ non nisi multi
tudineꝫ. multitudinē aūt nō remouet. non eñ sequi
tur si est vna ꝑsona ꝙ nō sint plures. vnū ergo nō di
citur remotiue de deo. ⁊ ꝑ consequēs nec multitudo
¶ P̄. Priuatio nihil ꝯstituit. vnū aūt ꝯstituit mul/ 10
titudinem. nō ergo dr̄ priuatiue. ¶ P̄. Nulla ꝓuatō 11
est in deo. q: ꝓuatio oīs ꝑtinet ad defectū. vnū autē
predicat̄ de deo. g̊ nō significat ꝓuationē ¶ P̄. Aug. 12
dr̄ in li. de tri. ꝙ quicq̄d ꝓdicat̄ de deo ꝓdicat̄ sm̄ sub/
stantiā vel sm̄ relationē. Et Boecius etiā dr̄ in suo
li. de tri. ꝙ oīa que veniūt in diuinā ꝓdicationē mu
tātur in subam preter ad aliquid. Si ergo termini
numerales ꝓdicātur de deo oꝑtet ꝙ significēt subam
vel relationē. ⁊ ita oꝑtet ꝙ positiue de deo ꝓdicentur
¶ P̄. Vnū et ens ꝯuertūtur ⁊ videtur esse synonima 13
sed ens predicat̄ de deo positiue. ergo et vnū. ⁊ ꝑ con/
sequens multitudo. ¶ P̄. Si vnū predicat̄ de deo re 14
motiue oꝑtet ꝙ remoueat multitudineꝫ tanq̄ꝫ sibi
oppositam. hoc aūt nō potest esse cū multitudo con
stituatur ex vnitatibꝰ. vnū aūt oppositoꝝ nō consti/
tuitur ex alio. ergo vnū non predicat̄ de deo remoti/
ue. ¶ P̄. Si vnū dr̄ ꝑ remotionē multitudinis opꝫ 15
ꝙ vnū opponat̄ multitudini. sicut ꝓuatio habitui.
habitus aūt ē naturalr̄ prior ꝓuatione ⁊ etiā sm̄ ra/
tionem. q: ꝓuatio nō potest definiri nisi ꝑ habitum.
ergo multitudo erit prior vno sm̄ naturam ⁊ sm̄ ra
tionem. qđ videtur incōueniens. ¶ P̄. Si vnum et 16
multa in diuinis ꝓdicātur remotiue oꝑtet ꝙ vnū re
moueat multitudinē. ⁊ multitudo remoueat vnita
tem. hꝫ āt ē incōueniēs. q: seq̄ret̄ circulus vniꝰ ⁊ mul
ti vt dicat̄ ꝙ vnū est qđ nō est multa. ⁊ multa sunt q̄
nō sunt vnū. ⁊ sic ꝑ ista nihil fieret notum. Non ē er
go dōm ꝙ vnū et multa ī deo dicātur ꝓuatiue. ¶ P̄. 17
Vnum ⁊ multa cū se habeant vt mēsura et mensura
tum vidētur opponi adinuicē relatiue. in relatiue āt
oppositis vtrūqꝫ dr̄ positiue. ergo tam vnū q̄ꝫ multa
positiue predicantur de deo Instātie

¶ Sed ꝯtra. Dyoni. dr̄. xiij. c. de di. no. Vnitas 1
laudata et trinitas q̄ est suꝑ oīa deitas nō est neqꝫ
vnitas neqꝫ trinitas q̄ a nobis aut alio quodam exi
stentium sit cognita. videtur ergo ꝙ termini nume/
rales ꝑ remotionē dicātur de deo. ¶ P̄. Augꝰ. dr̄. vij. 2
de trini. ca. iiij. q̄siuit humana inopia q̄d tria diceret
et dixit subas siue ꝑsonas. q̄bꝰ nominibꝰ nō diuersi
tatem intelligi voluit. sꝫ singularitatē voluit. Sūt
ergo hmōi termini numerales introducti ī diuinis
magis ad remouēdum q̄ꝫ ad ponēdum. ¶ P̄. Vnū 3
et multitudo siue numerus sunt in genere quantita/
tis. in deo autē non potest esse aliqua quātitas. cū q̄ꝫ
titas sit accidens et dispositō materie. termini ergo
numerales in deo nihil ponunt. ¶ Sed dice. ꝙ licet
quātitas sm̄ rōem sui generis vel sm̄ rōem acciden
tis nō possit eē in deo. tn̄ sm̄ rōnem spēi aliq̄ q̄ꝫtitas
potest ꝓdicari de deo sicut aliq̄ q̄litas. vt sciētia vel iu
sticia. ¶ Sed ꝯtra. Ille sole spēs q̄litatis in diuinaꝫ 4

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-356/0214
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG